

Kozar.

Lev, medved i hors.

Linhos. 327/226, 11 ✓

Lev, medved i hors (per) so poprtovali pogovorjaje se
med seboj. "Kaj je naj jaci na sveti?" veli hors.

"Ja sem naj jaci," veli lev.

"Oj ni nihče naj nami" veli medved.

Govorimo tebe po sveti, dokle volimo naj jacijsa.

"Ja se vtipam vsakega prevladati," reče lev.

"Bomo videli," reče veli medved.

Hors se naprotijo i greco počasi do anga hriba i tam se
ustavijo, da bi naj jacijsa preizkušili. Kmalj pride po poti prebier.

"Kaj je le no en jake človeki prava lev.

"Is je, le no ti je nadloga! Pusti jo ga memo it."

Na to pride sudat. Lev gre ter se postavi na pot predenj.
Sudat vname jansko iz name i sprosti v levo, a ta se ni
ne zmeni, sudat se ne more več braniti ter sleči proč.

"Kaj je bil to naj jacijsi?" prava lev.

"O ne" odgovori medved.

Ob selee tam vira (purnij) na sivem konji huzar, onako
pran mabjarski.

"Tam se ti postavi," veli hors levu.

Lev gre na pot predenj. A huzar ji zidere srbigo, pa spov-
hodi konja i seka po levi vse vpanek. Dolgo se lev brani, a
naračnje omaga i beži huzaroma vrena.

"Pa je jark, tako me je bil odšel glave i po životi, da
sem jako skeli, i ne vem, ali se bo sacchilo, ali ne.

"Sto, xvoj si videl, kon je naj jacijsi," veli medved.

Lev je bolehal i bolehal, dokle črtene.

7